

Bruksela, 7 kwietnia 2022 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0099(COD)

8042/22
ADD 5

ENV 335
CLIMA 159
CODEC 469

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	6 kwietnia 2022 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	SWD(2022) 97 final
Dotyczy:	DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI - STRESZCZENIE SPRAWOZDANIA Z OCENY SKUTKÓW - towarzyszący dokumentowi: WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 517/2014

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument SWD(2022) 97 final.

Załącznik: SWD(2022) 97 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 5.4.2022 r.
SWD(2022) 97 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI
STRESZCZENIE SPRAWOZDANIA Z OCENY SKUTKÓW

[...]

Towarzyszący dokumentowi:

**WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY**

**w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zmieniającego dyrektywę (UE)
2019/1937 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 517/2014**

{COM(2022) 150 final} - {SEC(2022) 156 final} - {SWD(2022) 95 final} -
{SWD(2022) 96 final}

Emisje pochodzące z fluorowanych gazów cieplarnianych (F-gazów) powodują **ocieplenie klimatu**. Zapobieganie takim emisjom stanowi ważny wkład w osiągnięcie **unijnych celów klimatycznych** w ramach **Europejskiego Zielonego Ładu** oraz jest zgodne z naszymi zobowiązaniami w ramach **porozumienia klimatycznego z Paryża i Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową**, które to dokumenty regulują kwestie związane z fluorowanymi gazami cieplarnianymi. Efektywne kosztowo działanie na poziomie UE w zakresie F-gazów pomoże państwom członkowskim w osiągnięciu ich krajowych celów w zakresie gazów cieplarnianych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego.

Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych jest głównym instrumentem UE służącym zapobieganiu emisji F-gazów i przestrzeganiu postanowień protokołu montrealskiego. **F-gazy to sztuczne substancje chemiczne**, które są stosowane do wielu różnych celów, np. jako czynniki chłodnicze w urządzeniach chłodniczych i klimatyzatorach, w tym w pompach ciepła, w produkcji chemicznej, jako propelent w sprayach dla astmatyków, jako izolatory w urządzeniach do przesyłu energii elektrycznej lub jako tworzywa piankowe w budynkach. Emisje powstają podczas produkcji gazów, podczas ich stosowania w produktach lub urządzeniach lub podczas ich unieszkodliwiania.

W ramach przeprowadzonej **oceny** wykazano, że rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych w znacznym stopniu przyczynia się do ograniczenia emisji oraz że jest ono względnie skuteczne. Rozporządzenie **wymaga jednak uwzględnienia bardziej ambitnych celów w świetle wzmocnionego celu klimatycznego UE na 2030 r. oraz w świetle celu osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r.** Ponadto zachowując obecne zasady, **w dłuższej perspektywie czasowej nie można zapewnić zgodności z protokołem montrealskim.** Istnieją również pewne **wyzwania związane z wdrażaniem**, w tym konieczność powstrzymania nielegalnej działalności, a także pewne **luki i braki efektywności w monitorowaniu**. Przegląd daje także możliwość zwiększenia **przejrzystości i spójności** rozporządzenia z innymi politykami.

Na podstawie tej oceny skutków Komisja proponuje zmiany do rozporządzenia. Wskazano **trzy warianty** służące w różnym stopniu rozwiązaniu zidentyfikowanych problemów. **Wariant 1** obejmuje środki, które **zapewniają zgodność z protokołem montrealskim, i ma na celu ograniczenie dodatkowych emisji oraz ulepszenia**, które można wprowadzić przy **dość niskich kosztach i bez dużych nakładów pracy**. **Wariant 2** obejmuje dodatkowo środki, które w jeszcze większym stopniu ograniczają emisje i zapewniają bardziej kompleksowe monitorowanie i kontrolę, **co wiąże się z umiarkowanymi kosztami**. **Wariant 3** obejmuje wszystkie środki uznane za użyteczne i technicznie wykonalne, w tym również te, które mogą wiązać się z **wysokimi kosztami lub dużymi nakładami pracy**.

Preferowane połączenie środków stanowi wariant 2. Pierwszy wariant wydaje się niewystarczający w obecnym kontekście politycznym, ponieważ nie pozwala ograniczyć do 2050 r. emisji w większym stopniu niż przewidziano w scenariuszu odniesienia, pomimo usunięcia istotnego pod względem ilościowym zwolnienia z systemu

kontyngentów, zaś wariant trzeci wydaje się zbyt kosztowny w porównaniu z korzyściami, jakie miałby przynieść, tj. prowadzi do bardzo dużego obciążenia kilku podsektorów, a jednocześnie skutkuje jedynie niewielkimi dodatkowymi ograniczeniami emisji w porównaniu z wariantem 2.

W porównaniu z obecną sytuacją **wariant 2 spowoduje dalsze ograniczenie dostępnej wielkości kontyngentów** na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów (HFC) każdego roku do 2050 r., a unijni producenci i importerzy będą musieli zacząć **płacić za swoje prawa do kontyngentów**. Kilka rodzajów nowych urządzeń również zostanie objętych **zakazami dotyczącymi stosowania F-gazów** (np. klimatyzacja i rozdzielnice elektryczne), a środki zapobiegające emisji **zostaną rozszerzone**. W wariantcie 2 **dostosowuje się rozporządzenie do protokołu montrealskiego poprzez usunięcie niektórych wyłączeń**, wprowadzenie **oddzielnego procesu wycofywania z produkcji** wodorofluorowęglowodorów (HFC) oraz **zakończenie handlu z podmiotami niebędącymi stronami od 2028 r.** Co więcej, wprowadzone zostaną szczegółowe wymogi dotyczące procesów celnych i operatorów, **aby zapobiec nielegalnej działalności**, a **personel serwisujący sprzęt zostanie szerzej przeszkolony** w zakresie technologii alternatywnych. Ponadto **monitorowanie i sprawozdawczość** przedsiębiorstw staną się bardziej kompletne i dostosowane do potrzeb.

Wariant 2 przyniesie dodatkowe ograniczenie emisji wynoszące 40 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla do 2030 r. i 310 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla do 2050 r. oprócz ilości, które przyniosłoby obecne rozporządzenie (tj. ograniczenie wynoszące odpowiednio 430 i 1 990 ton metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla). Chociaż niektórzy użytkownicy urządzeń będą mieli do czynienia ze wzrostem cen wodorofluorowęglowodorów (HFC) ze względu na bardziej rygorystyczne limity kontyngentów, **ogólnie rzecz biorąc, wariant 2 przyniesie użytkownikom urządzeń oszczędności kosztów** w dłuższej perspektywie ze względu na oszczędność energii. **Koszty administracyjne wzrosną** w umiarkowanym stopniu dla przemysłu, państw członkowskich i Komisji, zwłaszcza w przypadku środków mających na celu dostosowanie do przepisów międzynarodowych i zapewnienie lepszej kontroli.

W odpowiedzi na kryzys związany z gazem ziemnym, wywołany ostatnimi wydarzeniami geopolitycznymi, Komisja zaproponowała przyspieszenie wprowadzania pomp ciepła. Chociaż istotne jest zwiększenie zarówno efektywności energetycznej, jak i ograniczenie bezpośredniej emisji F-gazów przez pompy ciepła, system kontyngentów w wariantcie 2 zapewnia wystarczający margines w przypadku tego większego wzrostu liczby pomp ciepła, nawet jeśli weźmie się pod uwagę nieco wolniejsze przedstawianie małych pomp ciepła na przyjazne dla klimatu substancje alternatywne.

Wspomniane stopniowe wycofywanie wydaje się więc spójne z celami w zakresie energii odnawialnej, nawet jeśli weźmie się pod uwagę znacznie większy wzrost liczby pomp ciepła, konieczny w świetle obecnego kryzysu energetycznego związanego z gazem ziemnym, i związane z tym nieco wolniejsze przedstawianie małych pomp ciepła na przyjazne dla klimatu substancje alternatywne.

Przeprowadzono szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami. Zainteresowane strony zgadzają się, że konieczny jest przegląd rozporządzenia już teraz i że przegląd ten powinien opierać się na obecnych środkach. Ogólnie rzecz biorąc, przemysł, państwa członkowskie i organizacje pozarządowe **popierają środki służące sprostaniu wyzwaniom związanym z wdrażaniem i zgodnością z protokołem montrealskim.** Jeśli chodzi o poziom celów w zakresie stopniowego wycofywania wodorofluorowęglowodorów z obrotu i zakazów dotyczących ich stosowania, zwłaszcza w odniesieniu do stosowania F-gazów w pompach ciepła, niektóre zainteresowane strony z sektora przemysłu uważają, że obecne rozporządzenie jest wystarczająco ambitne, natomiast innowatorzy i producenci technologii przyjaznych dla klimatu domagają się silniejszych bodźców politycznych, aby wprowadzić swoje rozwiązania na rynek. Ten ostatni postulat jest również popierany przez organizacje pozarządowe i wiele właściwych organów. Znajduje to odzwierciedlenie w trzech analizowanych wariantach.